

TURNIEJ TŁUMACZY 2022

CYPRIAN KAMIL NORWID

DAJ MI WSTAŻKĘ
BŁĘKITNĄ...

TURNIEJ TŁUMACZY

Cyprian Kamil Norwid
(Daj mi wstążkę błękitną...)

Szkoła Języka i Kultury Polskiej
Uniwersytet Śląski

Cieszyn 2022

TURNIEJ TŁUMACZY

Cyprian Kamil Norwid
(Daj mi wstążkę błękitną...)

słowo wstępne: Romuald Cudak
korekta: Karolina Graboń
skład: Anna Gawryś-Mazurkiewicz

Bywałem ja od Boga nagrodzonym...

*

Czas: lata 40. XIX w., okres schyłkowy romantyzmu. Miejsce: Wenecja, gondola na jednym z rozlicznych kanałów. Osoby: ona – pół Polka (po matce), pół Niemka (po ojcu), hrabianka, piękna dwudziestokilkuletnia kobieta o długich jasnych włosach, niebieskich dużych oczach, gibkiej postaci, ponętym ciele i mlecznej cerze – „biała syrena”. Od szesnastego roku życia mężatka, żyjąca jednak w separacji z mężem – bogaczem i despotą. Ideał romantycznej kochanki i faktyczny obiekt westchnień i pożądań artystów oraz arystokratów towarzyszących jej w podróżach po Europie. Osoba rozkochana w muzyce, zdolna uczennica Chopina w grze na fortepianie, przyszły mecenas sztuki. Niektórzy badacze podejrzewają, że żyła pod wpływem czarnej melancholii. On: ledwie o rok starszy od niej, początkujący i dobrze zapowiadający się poeta z rodu szlacheckiego herbu Topór, zdolny malarz, rysownik i rzeźbiarz na początku swej drogi twórczej, znakomity recytator i orator, człowiek zaangażowany politycznie w sprawy polskie, jedna z centralnych postaci młodej Polonii rzymskiej, miłośnik kwiatów doniczkowych. Chorowity i niestety – ubogi. To Maria Kalergis i Cyprian Kamil Norwid.

On poznał Marię jeszcze w Warszawie, ale bliższy kontakt z panią Kalergis nawiązał we Włoszech w latach 1844-1845. I zakochał się w niej bez pamięci. Ona traktuje znajomość z nim jako jeden z epizodów życia towarzyskiego. Przez czas jakiś pozwala się adorować i nie odrzuca jego zalotów. Cyprian Kamil podróżuje więc za Marią i z Marią (oraz z orszakiem jej hołdowników) po Europie, wydając wielkie kwoty z niewielkiego budżetu. Traktuje związek niesłychanie poważnie i buduje wielkie nadzieje na przyszłość. Niestety, z czasem jego uczucia przyjmowane są coraz chłodniej, młody poeta staje się dla Marii utrapieniem, a jego miłość i dążenie do zdobycia jej serca – niewygodne. Bo pani Kalergis tak naprawdę jest również głęboko zakochana, ale... w bogatym arystokracie Adamie Potockim. I, podobnie jak Cyprian, przeżywa dramat miłości niespełnionej. Po jakimś czasie Norwid zdaje się rozumieć swoją sytuację i postanawia działać. Podczas wędrówki gondolą po weneckim kanale, nieśmiały z natury, ale zdesperowany w swoich dążeniach le Gamin (taki przydomek nadała Cyprianowi Maria) wyznaje pani Kalergis miłość, zapewnia o swoich gorących uczuciach i prosi o wzajemność. Maria chłodno chyba przyjmuje wyznania i pewnie odrzuca miłość Cypriana, nie

ujawniając faktycznych przyczyn. Młody poeta zrozpaczony wyskakuje z gondoli i pędzi na dworzec kolejowy, zrywając na zawsze znajomość z panią Kalergis. Dramat rozgrywa się prawdopodobnie w czerwcu 1849 r., zamykając związek na zawsze, aczkolwiek ukochana i uczucia żywione do niej nie raz, nie dwa będą jeszcze przedmiotem korespondencji pomiędzy nieszczęśliwym kochankiem a przyjaciółką Marii i powiernicą Cypriana – Marią Trębicką, tak zresztą, jak było to do tej pory.

To losy miłości Cypriana Kamila Norwida – romantycznej, wielkiej, nieszczęśliwej, miłości nie do spełnienia. Będzie o niej i o swojej wybrance pamiętał do końca życia, umierając w nędzy jako znakomity, ale niedoceniony poeta. Będzie o niej pamiętał, włóczęg się po Europie i Stanach Zjednoczonych i pozostając pod koniec życia w osamotnieniu i rozgoryczeniu w przytułku św. Kazimierza w Paryżu, gdzie umrze.

*

Cyprian Norwid jest autorem kilku wierszy miłosnych, m.in. pięknego liryku *W Weronie*, xxx *Jak gdy kto ciśnie w oczy człowiekowi*, *Nad jeziorem*. Inny utwór *Mój ostatni sonet* jest związany z nieudaną, młodzieńczą, pierwszą miłością do Brygidy Dybowskiej. W 1844 r. narzeczona Norwida, Kamila Lemańska, którą poeta, wyjeżdżając do Europy, zostawił w kraju, zapomniawszy o jej istnieniu, powiadamia Cypriana, że zrywa zaręczyny, oddaje pierścionek i wychodzi za mąż za innego. Norwid popada w depresję i „opatruje” to wydarzenie wierszem zatytułowanym *Pamiętka*. Są także utwory, które nawiązują do tej największej, tragicznej miłości i do kochanki poety. Do pani Kalergis jest podobna bohaterka poematu *Quidam*. Wiele cech Marii posiada także hrabina Harrys z dramatu *Pierścień wielkiej damy*... W dorobku Norwida znajdziemy wreszcie wiersz *Trzy strofki* (napisany w 1854 roku, a wydrukowany w 1858), który jest skomponowany na wzór pełnej emocji rozmowy z kochanką i można go odczytywać jako wiersz rozliczający nieszczęśliwą miłość i jako ostatnie pożegnanie. „Nie bluźń, żem zranił Cię lub jeszcze ranię, / Bom Ci ustąpił na mil sześć tysięcy; / I pochowałem lży me, w Oceanie, / Na pereł więcęć...!” – wykrzykuje w pierwszej strofie poeta zirytowany zarzutami, że opisuje Marię w niekorzystnym świetle. I dodaje w poincie z żalem: „A mów... że gwiazda ma była rozpaczną, / I bywał zdrowa...”

Czy do takich utworów rozrachunkowych można zaliczyć także wiersz *Daj mi wstążkę błękitną?* W takiej postaci strofy te nigdy nie zostały wydrukowane za życia poety. Możemy je odnaleźć w „fantazji dramatycznej” *Za kulisami*, którą Norwid tworzył w latach 1865-1866, są tu pomieszczone jako fragment monologu wypowiedzianego przez jedną z postaci – Pazią. Ale czy wtedy powstały?

Niektórzy badacze twierdzą, że te trzy strofy – jako samodzielny tekst – mogły narodzić się w latach 1845-1847, kiedy Norwid zaczyna odkrywać, iż okazywane uczucia nie są odwzajemniane i że jego miłość nie ma szans spełnienia. Byłby więc utwór jedną z reakcji poety na okazywany przez Marię emocjonalny chłód i brak wzajemności.

Wiersz podejmuje romantyczny motyw nieszczęśliwej miłości, ale wydaje się, że poeta dokonuje w nim swoistej rewizji tego motywu. Podstawą jest w tym przypadku stosunek do kobiet, który poeta – po doznanej miłosnej wzdardzie – nazywał „czułą pogardą”.

Utwór jest przykładem liryki miłosnej. Monolog wypowiedziany przez bohatera rozpoczyna się prośbą o podarunek, który byłby zapewnieniem o uczuciu i jego dowodem ze strony kochanki, a dla kochanka noszonym z należąca czcią talizmanem i pamiątką. To typowa sytuacja romantyczna związana z miłością – z jej wyznawaniem i doświadczaniem, która przetrwała przecież do dzisiaj, chociaż w nowych wystrojach.

Prośba jest dwukrotna i ma charakter gradacji, bo darowany rekwizyt powinien być wiernym odpowiednikiem uczuć. Najpierw jest to po prostu coś zwykłego, codziennego, osobistego i niemal stałego, bo stanowiącego element ubioru – błękitna wstążka. Szybko jednak kochanek zmienia zdanie, prosząc o głębszy, bardziej związany z osobą kochanki symbol jej uczucia. Jest nim cień. Okazuje się jednak po chwili, że i on nie może być dobrym talizmanem. Będąc odtworzeniem postaci, jej alter ego, swoim wiernym demonstrowaniem postaci odtwarza przecież jej zmienność. Wierność cienia, która przejawia się w zmienności jego kształtu, dokumentuje także... zmienność uczucia, jego niestałość, chwilowość. Zatem jeśli takie jest uczucie, nie warto prosić o talizman. Lepiej zakończyć taką znajomość i usunąć podawane ramię. Tym bardziej, że – jak przekonuje życie – istnieje prawdziwa miłość, w której kochający Bóg potrafi obdarować drobiazgami – kropelką deszczu, liściem, prawdziwymi emblematami prawdziwej miłości. O nią warto zabiegać, ją warto podjąć, kiedy okazuje się, że uczucia ludzkie to jedynie wielkie pozory.

Właśnie takie przesłanie zawarte w utworze dekonstruuje rozpowszechniony motyw miłości romantycznej, który pielęgnuje przecież w istocie miłość kapryśną, niestałą, pozorną i niemożliwą. Nakaz poszukiwania uczucia prawdziwego, które nie ewokuje takich nieszczęść jak blichtry i fałszerstwa napotykanego często w życiu, nakaz poszukiwania uczucia poświadczonego miłością najwyższą, to chyba przesłanie tego wiersza.

*

Jak każdy utwór Norwida i ten wiersz nie należy do najłatwiejszych. Dlatego że jego sensory nie są literalne, poeta buduje je, skrzętnie wykorzystując każdy językowy zabieg konstruowania wypowiedzi. O tym trzeba pamiętać, bo skoro forma jest w tym przypadku ośrodkiem znaczeń, to przekład musi uwzględniać wszystkie rozwiązania formalne zawarte w tekście. Począwszy od tych wierszotwórczych (trzy zwrotki czterowersowe o wspólnym układzie sylabowym w wersach: 11 – 5 – 11 – 5), a skończywszy na tych stylistycznych: specyficzna sytuacja „zdialogizowanego” monologu – wypowiedzi kierowanej bezpośrednio do adresatki; wypowiedzi, której składnia urywana, złożona z krótkich zdań, nerwowa wskazuje, że chęci przekazania rzeczy ważnych, przemyślanych towarzyszy emocja związana z przeżywaniem życiowego zawodu. To cechy stylu Norwida: język, poprzez który poeta usiłuje oddać rzeczy *in statu nascendi*, głęboko tkwiące w nas myśli i przeświadczenia, które, aby być wypowiedziane, potrzebują swoistej ekwiwalencji językowej dalekiej od uładowanego języka. To także charakterystyczne dla Norwida przemilczenie, które jest budowane przez elipsy, niedopowiedzenia, semantykę myślników i wielokropków i które wprowadza także ową „czułą pogardę” dla okazywanych przez kobiety uczuć, dekonstruując aprobatywny stosunek wobec miłości nieszczęśliwej.

*

Czy tak mogła wyglądać rozmowa w gondoli na weneckim kanale?

Romuald Cudak

Cyprian Kamil Norwid

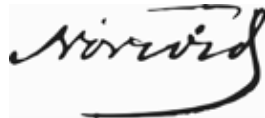
(Daj mi wstążkę błękitną...)

Daj mi wstążkę błękitną — oddam ci ją
Bez opóźnienia...

Albo — daj mi cień twój z giętką twą szyją:
— Nie! nie chcę cienia.

Cień zmieni się, gdy ku mnie skiniesz ręką,
Bo on nie kłamie!
Nic od ciebie nie chcę, śliczna panienko,
Usuwać ramię...

Bywałem ja od Boga nagrodzonym,
Rzeczą mniej wielką:
Spadłym listkiem, do szyby przyklejonym,
Deszczu kropelką.

A handwritten signature in black ink, reading 'Norwid', with a long, sweeping underline that extends to the right.

język albański

(Më jep një fjongo blu...)

Më jep shiritin blu - do ta jap ty

Asnjë vonesë...

Ose – më jep hijen tënde me qafën tënde elastike:

– Jo! Unë nuk dua një hije.

Hija do të ndryshojë kur të më tundësh dorën

Sepse ai nuk gënjen!

Nuk dua asgjë nga ju, zonjushë e bukur,

Unë heq krahun tim...

Unë jam shpërblyer nga Zoti,

Gjëja më pak e mrekullueshme:

Me një gjethe të rënë, ngjitur në gotë,

Pikë shiu.

przełożyła Tringa Morina

(...أهدنى شريط أزرق)

...أهدنى شريط أزرق- ساعيده لك بدون تأخير

:أو- أهدنى ظلك برقبتك المرنه

لا! لا اريد ظلاً-

،سوف يتغير الظل عندما تلوح بيديك

!لأنه لا يكذب

،لا احتاج منك شيئاً، يا فتاة جميلة

...حركت (أزلت) نراعى

،لقد كافأني الله

:بشيء أقل إجلالا

ورقة ساقطة، قطرة مطر

.ملتصقة بالزجاج

język białoruski

Падары мне блакітную стужку...

Падары мне блакітную стужку –
Я вярну яе без разважання.
А быць можа хусцінку-малютку,
Што да шыі даткнулась ваганнем...

Але не! Не прыму я таксама.
І зацісну пачуцці глыбока.
(Я спаткаўся са зменлівай дамай...)
Ад цябе не патрэбна нічога!

Я ж умеў адчуваць і здзіўляцца,
Калі вецер нёс кроплі і лісце.
Навучусь і цяпер усміхацца.
Пройдзе дождж і мяне ён ачысціць.

przełożyła Zhanna Darashkevich

Падаруй мне блакітную стужку з касы...

Падаруй мне блакітную стужку з касы –
Без спазнення яе атрымаеш.

Хаця б цень лебядзіны мне дай на ўспамін:
– Горш жадання сабе і не ўявіш!

Пераўтвoryцца цень у той жа момант, калі
Сваю руку падаш–не падманіць.

Прыгажуня не стане аб чымсьці прасіць –
Прыйдзе час мне паненку заставіць.

Іншай Бог надзяліў мяне радасцю, хіба,
Невялічкаю, сціплаю болей:

Праляцелым лісточкам, прытуленым шыбай
Ды прылашчаным дожджыка кропляй.

przełożyła Hanna Voitsik

język bośniacki

(Daj mi traku plavu...)

Daj mi traku plavu, vratit ću ti ju

Bez zakašnjenja...

Ili – daj mi sjenku tvoju sa tvojim gipkim vratom;

– Ne! Ne želim sjenku.

Sjenka se mijenja, kada ka meni mahneš rukom,

Jer ona ne laže!

Ništa od tebe ne želim, lijepa gospođice,

Povlačim rame...

Bijah od Boga nagrađenim,

Stvari manje velikom:

Palim listom, na prozor prilijepljenim,

Kiše kapljicom.

przełożył Nedim Šišić

język bułgarski

Дай ми небесносиня дантела,
обещавам – ще я задържа за кратко,
после ще я върна обратно...
Или дай ми твоята сянка
с тази толкоз красива и гъвкава шия:
– Ала сянка не искам!

Когато ми помахаш, сянката мени се.
Сянката ти никога не ще излъже.
Нищо твое аз не искам, красива девойко!
Затова ти махам за сбогом...

Аз вече съм от Бог възнаграден –
макар и с нещо не толкова божествено:
зелено паднало листо, прилепено за външния
прозорец, свежа капка дъжд...

przełożyła Ivana Ivanova

Дай ми лазурна панделка

Дай ми лазурна панделка – ще ти я върна без
закъснение...

Или ми дай сянката си и гъвката ти шия:

– Не! Не желая сянката ти.

Сянката ще се промени, когато ме повикаш с ръка,
Защото той не лъже!

Не желая нищо от теб, прекрасна госпожице,

Отдръпвам ръката си...

Бог често ме е награждавал

С нещо малко, но и все пак голямо:

С паднало листо, прилепено до стъклото,

С капка дъжд.

przełożyły Mirela Sashkova i Vanesa Yordanova

Дай ми синя панделка...

Дай ми синя панделка – ще ти я върна

Без да се забавя...

Или пък - дай ми сянката на нежната ти шия:

– Не! аз сянка не желая.

Образът ще бъде заличен, когато махнеш с ръка към мен,

Защото той не лъже!

Нищо от теб не копнея, момиче хубаво

Отдръпвам своето рамо...

Бях аз от Бога награден,

С вещь по-малка:

Със паднал лист, до стъкло прилепен,

С дъждовна капка.

przełożyła Ivana Rogozharova

Дай ми синята си панделка

Дай ми синята си панделка – ще ти я върна.

Няма да закъснея.

Или - подай ми сянката си с деликатната си шия.

– Не! Не искам сянката!

Сянката би се променила, ако ми подадеш ръка,
защото той не лъже!

Нищо не искам от теб, скъпа госпожице.

Отдръпвам рамо...

От Бога съм възнаграден –

по-малкото голямо нещо:

падащ лист, залепен за прозореца

от капка дъжд.

przełożyła Daniela Dimitrova

系我一条蓝丝带……

系我一条蓝丝带——
我也将回馈于你，
毫不犹豫。
或者借我你的影子，
和纤纤玉颈的气息。
不！别送我影子！

因为你向我示意，
就言出它的声音。
而原因直白坦荡：
影子从不会撒谎。
我于你别无所求，
我爱的美丽姑娘。

我拥有缺失的臂膀，
也曾受上帝的嘉赏。
被赠予，
那微小可爱的：
一片落叶亲吻的玻璃，
还抚刷着雨水的泪滴。

przełożyła Jingyu Ma

赠我蓝丝带

赠我蓝丝带——我将以它回礼
没有一丝犹豫
或者——给我你颈间曲线的阴影：
——不！我不要影子

当你朝我招手，影子随之改变
因为它从不说谎！
美丽的姑娘，我不愿向你索求
我放下了手臂

吹落到窗户的树叶
滴落的雨珠
这些不值一提的事物
是我从上帝处获得的嘉奖

przełożyła Xuanqingfeng Zhou

给我一条蓝丝带

给我 一条蓝丝带
我 将把它交还从不迟延
抑或 给我印着你柔软脖子的
背影不！我不要背影

当你的手移动的时候
背影 也会改变
它讲述的是谎言
现在我对你一无所求
我将我的手臂抽出收回

在过往的时日天主以简约的方式
治愈了我的伤痛一片叶子
落在玻璃做的窗子上
成为雨水一滴

情断蓝丝

请给我一条蓝丝带吧—
若有一天分道扬镳，
我必不犹疑，物归原主...
又或者，请给我一抹你的纤纤玉影—
不！我不想要你的影！

当你在我面前挥手逢迎，
它却在你身后避之不及，
因为影子不懂谎言！

可爱的小姐呵，我对你已别无所求，
静默中我缩回伸出的手...
幸得上帝垂恩，予我平凡至真：
窗前久落叶，细雨蒙烟尘。

przełożyła Xinyu Zou

请给我蓝丝带吧--我会还给你的
会毫不犹豫地...
或者请给我有你颈窝温柔的影子甚至是灵魂
哦不！我不想要影子

每当你脉脉向我挥手时，影子也随之变换
因为他才不会说谎！
可是其实我并不想从你那得到什么，美丽的女孩
于是我默默地移开了我的手臂...

现如今我从上帝那里得到了奖赏
一件不那么重要的事情：
一片紧紧贴在玻璃上的绿叶
一滴星星雨点

przełożyła Youtong Zhan

《给我一条蓝丝带……》

给我一条蓝丝带，我会把它还给你的
毫不迟疑地……

或者，给我你柔软脖子的影子：
不！

我不想要一个影子。
当你向我挥手时，影子就会改变，
因为它不会说谎！
美丽的小姐，我对你毫无所求，
我移开我的手臂……

我已经拥有了上帝的馈赠，
那些微不足道的东西：
一片粘在玻璃上的落叶，
一滴雨。

przełożyła Yuxin Wang

język czeski

Dej mi stuhu modravou...

Dej mi stuhu modravou – zpátky ji dostaneš.

Bez prodlení...

Nebo – dej mi tvůj stín s hbitou šjíjí tvou:

– Ne! Stín k ničemu mi není.

Stín odletí, když ke mně rukou pokyneš,

On nic neskrývá!

Nic od tebe nechci, panenka krásná,

Mé objetí už tě netřímá...

Býval jsem Bohem obdařeným,

Tím, co ty mi dát nemůžeš:

Spadlým lístkem, k oknu přilepeným

Kapičkou, již dal mi déšť.

przełożyła Kateřina Mrůzková

język hindi

वह मुझे एक नीला रबिन देता है मैं इसे आपको बना देर कएि वापस दूंगा
या - अपनी लचीली गर्दन से मुझे अपनी छाया देता है नहीं! मुझे छाया नहीं चाहएि।
छाया बदल जाएगी जब तुम अपना हाथ मेरी ओर बढ़ाते हो,
क्योकविह झूठ नहीं बोल रहा है!
मुझे तुमसे कुछ नहीं चाहएि बहुत याद आती है,
मैं अपना हाथ हटाता हूँ
मुझे भगवान ने पुरस्कृत किया है,
बारशि की बूंद, गरिता हुआ पत्ता शीशे से चपिक गया।

przełożył Sharda Prasad Vaishya

język hiszpański

(Dame una cinta azul...)

Dame una cinta azul como la mora – la obtendrás de vuelta
Sin retraso, sin demora...

O – enséñame la sombra de tu cerviz esbelta:
No! No quiero ninguna sombra ahora.

La sombra cambia cuando tu mano se me acerca,
Ella no engaña!
No te pido nada, mi dama,
Mi hombro en el vacío se alberga...

Fui yo galardonado, por lo que Dios me ha dado,
No era mucha cosa ni poca;
Un pétalo de otoño al cristal pegado,
Por una pequeña gota.

przełożyła Petra Karolína Brodacká

Dame una cinta azul cielo...

Dame una cinta azul cielo – te la daré
Sin demora...

O – Dame tu sombra con tu cuello flexible:
– ¡No! No quiero una sombra.

La sombra cambiará, cuando agites tu mano hacia mí,
¡Porque no miente!
No quiero nada de ti, hermosa señorita,
Me quito el brazo...

He sido recompensado por Dios,
Con algo menos grandioso:
Con una hoja caída, pegada al cristal,
Gota de lluvia.

przełożyła Verónica Martínez Quiceno

język indonezyjski

Beri Aku Pita Biru

Beri aku pita biru – Aku akan mengembalikannya.
Tanpa penundaan...
Atau beri aku bayanganmu dengan leher yang luwes itu;
Bukan! Bukan bayangannya.

Bayangan itu akan berubah ketika tanganmu bergerak.
Itu bukan dusta.

Sekarang tidak ada yang aku inginkan darimu.
Bawa diriku menjauh.

Di masa lalu Tuhan menyembuhkan.
Lukaku dengan hal-hal yang lebih rendah:
Daun menempel di panel jendela,
Setetes hujan.

przełożyła Alam Cahyani Mukti

《予我蔚藍彩帶》

來，給我蔚藍彩帶
不遲半分還予爾
也許，用那靈活脖子
給我看你影兒
— 不，才不要影子

當你向我招手，影子就變了
它從不造假
— 佳人啊，我甚麼都不要
只好把上臂收一把

主賜我的都比這小
掉下來的葉粘在玻璃上
一滴雨點般微渺

przełożył Ho-Kan Tsui

내게 하늘색 리본을 쥐...

내게 하늘색 리본을 쥐 - 곧바로 돌려줄게...
혹은 내게 너의 그림자를 쥐, 네 부드러운 목과
함께 - 아니! 난 그림자를 원하지 않아.

네가 내게 손을 흔들 때 그림자는 변할거야,
그것은 거짓말을 하지 않으니까
난 너에게서 아무것도 원하지 않아,
사랑스런 여인이여,
내가 내 팔을 없애지

나는 신으로부터 상을 받았지
덜 장엄한 것으로:
낙엽 하나, 유리잔에 붙은, 빗방울과 함께

język niderlandzki

Geef mij een blauw lint

Geef mij een blauw lint – ik zal hem je geven

Zonder vertragingen...

Of – geef me jouw schaduw met jouw flexibele nek:

Nee! Ik wil geen schaduw.

Een schaduw verandert wanneer je naar mij zwaait,
omdat hij niet liegt!

Er is niks wat ik niet wil van jou, lief juffie,

Ik neem mijn arm terug...

Ik was eerder door God beloond,

Minder grote dingen:

Een gevallen blad, klevend aan een raam,

Een druppel regen.

przełożyła Samaria Kijewska

język niemiecki

Gib mir das hellblaue Band –
Ich gebe es dir rechtzeitig zurück...
Oder–gib mir deinen Schatten
Mit deinem graziösen Hals;
– Nein. Ich will nicht nur den Schatten haben.

Der Schatten – wird sich ändern,
Wenn du mir mit der Hand winkst.
Weil – er nicht lügen kann.
Nichts– will ich von dir
Entzückende junge Dame.
Ich nehme meine Hand weg...

Bin ich – von Gott belohnt,
Mit dem Ding – ist weniger groß:
Gefallenes Blatt ans Glas geklebt,
Mit dem Regentropfen...

przełożyła Alisa Fattakhova

Gib mir eine blaue Schleife...

Gib mir eine blaue Schleife – du bekommst sie zurück
Ohne Verzögerung...

Oder – Gib mir deinen Schatten mit dem sanften Hals:
– Nein! Ich will keinen Schatten.

Der Schatten wird sich verändern,
wenn du mir mit der Hand winkst,
Denn er lügt nicht!
Ich will nichts von dir, hübsches Fräulein,
Ich nehme meinen Arm weg...

Manchmal wurde ich von Gott belohnt,
Mit etwas weniger großartigen:
Ein heruntergefallenes Blatt, das am Fenster klebt,
Einem Regentropfen.

przełożyła Josefine Katharina Sowada

język portugalski

Dê-me uma fita azul

Dê-me uma fita azul e logo a devolverei.
Ou, dê-me tua sombra com pescoço flexível.
Não, não quero tua sombra!

Tu sombra se moverá, ao tempo em que tuas mãos se mexem,
Pois não mentem.
Recolho meu braço...

Fui recompensado por Deus,
Com coisas menores:
Uma folha caída, grudada no vidro,
Uma gota de chuva.

przełożyła Elisabete Brocki

(Dê-me a fita celestes...)

Dê-me a fita celeste – ta devolverei
Sem tardar...

Ou – Dá-me tua sombra fugidia:
– Não! Não quero a sombra.

Me darás a mão, mudará a sombra.
Ela de mentir não há!
De ti nada quero, bela senhorita.
Estou tirando o meu braço...

Eu era por Deus o premiado
Com algo tão pequeno:
Uma folha caída, grudada ao vidro,
Uma gota de chuva.

przełożył Leonides José Mikos

język rosyjski

Одари меня лентой лазурной...

Одари меня лентой лазурной –
Я верну её без промедленья...
А быть может платком невесомым,
Тем, что шею касался мгновенье.

Все же нет! Не приму его тоже,
Спрячу чувства свои я поглубже...
Переменчивы дамы. О, Боже!
Ничего от тебя мне не нужно!

Я ведь раньше умел наслаждаться
Танцем ветра, несущего листья.
Научусь и теперь улыбаться.
Дождь пройдет и оставит всё чистым.

przełożył Uladzimir Darashkevich

Дай мне голубую ленту...

Дай мне ту голубую ленту, которую отдам тебе без сомнения...

Или дай мне твою тень от твоей гибкой и тонкой шеи. Нет! Не хочу именно твоей тени.

Тень изменится, когда ты взмахнешь мне твоей нежной рукой, так как она никогда не лжёт! Ничего не хочу от тебя! О! Милая моя! Моё плечо уже не для тебя...

Я получал от Бога награды на многом меньше и не так значительно:

Будто к стеклу прильнувшие опавшие золотые осенние листья и капли дождя.

przełożył Ming-Chun Li

Дай мне голубую ленточку...

Дай мне голубую ленточку – и я верну тебе ее,
Без промедленья...

Или же дай мне тень твоей гибкой шеи...

– Нет! Я не хочу твоей тени...

Тень – изменится, когда махнёшь ты мне рукой,
Потому что тень не обманывает.

Ничего от тебя мне не нужно, прекрасная моя.

Я отдаляю свою руку...

Бывал я Богом награждён

Чем-то намного меньшим:

Падающим листком, приклеенным к стеклу,

Каплями дождя...

przełożył Igor Gaibei

Дашь мне синюю ленту на память –
Верну её сразу...
Или медальон в награду?
Нет! Медальона не надо.

Изменится профиль, когда ты руку отнимешь,
Не солжёт!
Ничего у красоты не нужно клянчить,
Руку уберёт...

Случалось и мне получать в награду,
Мелочь любую:
Упавший листок, прилепившийся к раме,
Каплю дождевую.

przełożyła Nataliia Karpovych

język rumuński

Dă-mi o panglică albastră,
Ți-o dau înapoi, nu te teme.
Sau dă-mi umbra gâtului tău zvelt.
Dar, stai, nu mi-o da.

Căci va fi alfel când îmi vei face semn cu mâna.
Umbra nu minte!
De fapt, nu vreau nimic de la tine, domnișoară.
Îmi retrag mâna.

Dumnezeu îmi dă, uneori, în schimb,
Lucruri mult mai neînsemnate:
O frunză cazută și lipită de geamul ferestrei
Sau un strop de ploaie.

przełożył Sergiu Lozinschi

Oferă-mi panglica albastră...

Oferă-mi panglica albastră și ți-o dau înapoi

Fără întârziere...

Sau – oferă-mi umbra ta cu gâtul mlădios.

– Ba nu! Nu-mi doresc umbra.

Umbra se va schimba, atunci când cu mâna spre mine vei tinde

Căci ea nu minte!

Nu doresc nimic de la tine, dragă domnișoară,

Înlătur mâna ta ușoară...

Am fost răsplătit de către Domnul nostru mare,

Cu lucruri mai puțin de rare,

O frunză căzută, lipită de sticlă,

O picătură de ploaie.

przełożyła Liubovi Rudac

नीलपट्टकिं ददातु

नीलपट्टकिं ददातु - अहं भवन्तं दास्यामि |
वलिम्बं वनिा ||
अथवा - भवतः लचीलेन सह भवतः छायां ददातु |
नहि! अहं छायां न इच्छामि ||
छाया परविरतते यदा त्वं मयि हि स्तं क्षोभसि |
यतः सः मृषा न वदति ||
अहं भवतः कमिपनि इच्छामि, सुन्दरी मसि |
अहं बाहुं नष्टिकासयामि ||
अहं ईश्वरेण पुरस्कृतः अस्मि |
अल्पमहत् वस्तु : ||
काचसंलग्नेन पततिन पत्रेण ।
वर्षाबन्दिः ||

język serbski

(Дај ми плавичасту траку...)

Дај ми плавичасту траку – даћу ти је
Без одлагања...

Или – дај ми своју сен са твога гипког врата:
– Не! Не желим сен.

Сен ће се променити када ка мени махнеш руком,
Јер она не лаже.
Ништа од тебе не желим, лепа госпо,
Уклањам руку...

Бог ме је наградио,
Ствари мање сјајном:
Са палим листом, залепљеним за стакло,
Капљицом кише.

przełożył Slobodan Petrović

język serbski (łacinka)

(Daj mi plavičastu traku...)

Daj mi plavičastu traku – daću ti je

Bez odlaganja...

Ili – daj mi svoju sen sa tvoga gipkog vrata:

– Ne! Ne želim sen.

Sen će se promeniti kada ka meni mahneš rukom,

Jer ona ne laže.

Ništa od tebe ne želim, lepa gospo,

Uklanjam ruku...

Bog me je nagradio,

Stavri manje sjajnom:

Sa palim listom, zalepljenim za staklo,

Kapljicom kiše.

przełożył Slobodan Petrović

język słowacki

Daj mi stužku blankytnú...

Daj mi stužku blankytnú – späť ju dám

Bez meškania...

Alebo – daj mi tvoj ohybný tieň

Nie! Nechcem tieň.

Tieň sa zmení, keď na mňa zamávaš,

Pretože on neklame!

Nič od Vás nechcem, milá panenka,

Posúvam rameno...

Bol som bohom odmenený,

vecou veľkou:

Padlým lístkom, na sklo prilepeným

kvapkou dažďa.

przełożyła Renáta Pakšiová

Daj mi modrú stuhu – vrátim ti ju
Bez oneskorenia...
Alebo daj mi svoj tieň s ohybným krkom –
– Nie! Nechcem tieňa.

Tieň sa zmení, keď kývne mnie tvoja ruka
Pretože on neklame!
Nič od teba nechcem, krásna slečna,
Odvraciam plece...

Bol som odmenený Bohom
Vecou menej veľkou
S padlým listom, prilepeným sklom,
Dážďovou kvapkou...

przełożyła Lucia Fusková

język słoweński

Daj mi robec sinji – vrnem ti ga
brez zamude.

Ali – daj mi senco s tvojim zvitim noskom:
– ah ne, sence nočem

Senca se premeni, ko se roka zbliža,
saj nikdar ne laže
Nič od tebe nočem, lepa deklica,
jaz se umikam.

Mene je pač Bog obdaril z milostjo
ki ni tako velika:
z listom odpadlim in ob šipo sprijetim,
z dežno kapljico.

przełożyła Jasna Reščič

język suahili

Nipe utepe wa anga ya bluu

Nipe Ribbon ya bluu – nitakupa

Hakuna kuchelewa...

Au – nipe kivuli chako na shingo yako inayoweza
kubadilika:

Hapana! Sitaki kivuli.

Kivuli kitabadilika unaponipungia mkono

Kwa sababu sio uongo!

Sitaki chochote kutoka kwako, mpendwa,

Ninaondoa mkono wangu...

Nimelipwa na Mungu,

Jambo kuu kidogo:

Na jani lililoanguka, lililowekwa kwenye glasi,

Matone ya mvua.

Nipe anga ya utepe

przełożył Adam Hashim Makale

Nipe Ribbon ya bluu

Nipe Ribbon ya bluu – nitakupa
Bila kuchelewa... Au nipe kivuli chako kwa shingo
yako inayoweza kubadilika: – Hapana! Sitaki kivuli.
Kivuli kitabadilika unaponipungia mkono
Kwa sababu sio uongo! Sitaki chochote kutoka kwako,
miss mzuri, naondoa mkono wangu...
Wakati mwingine nimetuzwa na Mungu, kwa Kitu Kidogo:
Jani lililoanguka, lililowekwa kwenye kioo, tone la mvua.

przełożył Jabir Salekhe

எனக்க ஓர் நீல ரிப்பன் கொட,

எனக்க ஓர் நீல நிற ரிப்பன் கொட,
தாமதமின்றி அதை திரப்பி தருவனே.
அல்லது உன் நகெழும் கழத்தின் நிழலை எனக்க கொட,
இல்லலை எனக்க நிழல் வணேட்டாமே.

நீ என்னை நோக்கி கை அசைத்தால் நிழல் மாறாமே,
அது பொய் பசோதே.
அழகானவளே உன்னிடமிருந்த எனக்க எதவும்
வணேட்டாமே அகற்றுவனே என் கையே.

பெற்றனே நான் கடவுளிடம் ஓர் கறவான வகெமதியே,
ஓர் மழைத்தளி கண்ணாடி மீது விழந்த இலையுடன்
ஒட்டியதே.

język turecki

(Bana mavi kurdeleyi ver...)

Bana mavi kurdeleyi ver – sana geri vereceğim
Gecikmeyeceğim...

Ya da – bana gölgeni ver kıvrak boynunun:
– Hayır! Hayır, gölgeler istemiyorum.

Gölge değişiyor, bana elini uzattığında,
Çünkü o yalan söylemiyor!
Senden bir şey istemiyorum, güzel kadın,
Elim iniyor...

Ödüllendirildim tanrıdan,
Önemli değil daha:
Yapraklardan düşerdim, üzerine camların,
Yağmur damlalarına.

przełożyła Dilara Bhatti

język ukraiński

Дай стрічку блакитну – тобі я віддам
Без запізень...

Чи краще позич мені тіль своєї гнучкої шиї;
- Ні! Я не хочу тині.

Тинь зміниться, коли ти до мене простягнеш руки,
Вона бреше нездатна,
Нічого не хочу від тебе, прекрасна паняно,
Умиваю руки...

Я був нагороджений Богом,
Річчю менш великою:
Опалим листячком приклеєним до віконної шиби,
Краплиною дощу.

przełożyła Anna Morhachova

Ципріан Каміль Норвід Дай мені стрічку блакитну...
Дай мені стрічку блакитну – віддам її,
Не затримаю...
Або – тіль дай своєї шиї гнучкої;
– Ні! Її не бажаю.

Тіль – переміниться, як змахне долоня,
Бо тіль не бреше.
Не хочу я нічого, красуне моя...
Поодаль легше...

Бував я – самим Богом нагородженим
Й меншою річчю:
Опалим листям, до вікна приклеєним,
Ясною ніччю...

przełożyła Nataliia Korotka

Дай мені блакитну стрічку,
Я віддам і не спізнюся,
Або тіль гнучкої шиї
Дай мені, хоч надивлюся.
Але я не хочу тіні,
бо мінлива, розгублюся.

Тіль непевна та зрадлива і швидко зникає,
Коли руки мої відхиляє панночка кохана,
Не прошу я нічого в чарівної пані,
Заберу від неї руки, смутком огортані.

Чую вдячність я до Бога
І прошу більше не смію,
Тільки стану я листочком
І краплиною зливи.

przełożyła Iryna Shkitska

Віддай мені блакитну стрічку

Віддай мені блакитну стрічку,
Тобі поверну я без зволікань,
А краще, тіль згину шиї подаруй:
Хоча, твою не хочу тіль лишень.

Тіль зміниться, як схилиш мені руку,
А він не бреше, враз!
Красуня ніжна, я знімаю свою руку
Нічого не бажаю я Від вас...

Мене Бог винагородив сповна,
Бо то велика справа на землі:
Спадати листям на вітру покірно,
І залишитись краплею дощу на склі.

przełożyła Lina Artemenko

(Дай мені блакитну стрічку)

Дай мені блакитну стрічку – поверну її
Без запізень...

Дай мені тень твоєї гнучкої шиї:
Ні, не хочу тіні.

Тінь зміниться, коли до мене змахнеш рукою,
Бо вона не бреше!
Нічого від тебе не треба, гарна панянку,
Я складаю руки...

Бог мене нагородив раніше
Невеликим щастям:
Дубовим листочком до шиби прибитим
Крапелькою дощу.

przełożyła Lesia Nechyporenko

Віддай блакитну стрічку – я тобі поверну
Напевно
Або попрошу тінь лебединої шиї:
– Але ні! Не хочу тіні.

Тінь мінлива,
Зрадлива,
як тільки ти руку мою відхилиш,
То правда!
Я нічого не хочу від вас, красна пані,
Знімаю руку...

Бо маю від Бога нагороду,
Малу:
Опалого листа, приклеєного до скла,
Крапелькою дощу.

przełożyła Maryna Pichugina

Дай мені стрічку голубу – негайно поверну її тобі
Або дай мені тінь із твоєю гнучкою шиєю
Але ні! Не хочу тіні!

Та тінь зміниться, коли ти поманиш мене,
Тому що вона ніколи не бреше
Я не хочу нічого від тебе, прекрасна леді,
Я руку забираю.

Був я Богом нагороджений,
Чимось менш значущим:
опалим листям, яке припало до скла,
з каплею дощу.

przełożyła Natalia Gorbunova

Дай мені стрічку блакитну

Дай мені стрічку блакитну –
Я тобі поверну без затримки.
Або дай мені тінь шиї твоєї гнучкої.
Ні, ні я не хочу тіні.

Зміниться тінь,
коли ти схилишся переді мною,
Бо він не обманить!
Нічого від вас не хочу, панянку,
Руку здіймаю.

Я був нагороджений Богом,
Річ менш велична:
Опалим листком, прибитим до скла,
Краплинка дощу.

przełożyła Nataliia Kobylko

(Дай мені блакитну стрічку...)

Дай мені блакитну стрічку – тобі поверну її я
Без зволікань...

Або – дай мені тінь, там де гнучка шия твоя:
– Ні! Не потрібна мені тінь.

Тінь зміниться, коли в мій бік помахаш рукою,
Вже відчуваю розлуку!
Мені нічого не потрібно від тебе, скутий журбою
Я прибираю руку...

Я був винагороджений Богом,
Річчю менш чудовою:
Приклеєним до скла опалим листком,
Дощу краплиною.

przełożyła Olena Udovenko

Дай мені стрічку блакитну
Ципріан Каміль Норвід
Дай мені стрічку блакитну –
Поверну її дуже швидко
Чи дай тіль твоєї гнучкої шиї:
– Ні! Не хочу тіні

Зникне тіль, як простягнеш до мене руки
Вона не бреше!
Нічого не хочу від тебе, панянку
Й відштовхую руки

Я був нагороджений Богом
Дечим менш великим:
Впалим листочком,
Що краплиною дощу
Приклеєний до шиби.

przełożyła Katarzyna Styngacz

(Дай мені блакитну стрічку ...)

Дай мені блакитну стрічку - Без зволікань тобі її
віддам...

Або ж - дай тінь свою з гнучкою шиєю:

- Ні! Тіні я не хочу.

Вона зміниться, коли сунеш до мене рукою.

Вона ж бо не бреше!

Нічого не хочу від тебе, гарненька дівчино,

ховаю плечі...

Я був нагороджений Богом:

опалим листом, що прилип до шиби,

краплею дощу.

przełożyły Natalia Denys i Yuliia Perekopai

język włoski

Dammi un fiocco cesio – ti sarà reso
Senz'opinare...
Pur – dammi ombra col tuo collo flessuoso
– Non vo' accettare!

Cangia l'ombra, se a me tua mano ammicca,
Ché 'n dice falso!
Nullo desio da te, fanciulla ricca
Mio braccio scanso...

Son stato io da Dio ricompensato,
Con men gran cosa:
Foglina morta, con d'acqua un sol fiato,
Al vetro adesa.

przełożył Oreste Campagner

Spis treści

Słowo wstępne – Romuald Cudak.....	3
(Daj mi wstążkę błękitną) – Cyprian K. Norwid	7
język albański	
przełożyła Tringa Morina.....	8
język arabski	
przełożyła Jakleen Walid	9
język białoruski	
przełożyła Zhanna Darashkevich.....	10
przełożyła Hanna Voitsik	11
język bośniacki	
przełożył Nedim Šišić.....	12
język bułgarski	
przełożyła Ivana Ivanova	13
przełożyły Mirela Sashkova i Vanesa Yordanova.....	14
przełożyła Ivana Rogozharova	15
przełożyła Daniela Dimitrova	16
język chiński	
przełożyła Jingyu Ma	17
przełożyła Xuanqingfeng Zhou.....	18
przełożyła Lilin Wu	19
przełożyła Xinyu Zou	20
przełożyła Youtong Zhan	21
przełożyła Yuxin Wang	22
język czeski	
przełożyła Kateřina Mrůzková.....	23
język hindi	
przełożył Sharda Prasad Vaishya	24
język hiszpański	
przełożyła Petra Karolína Brodacká.....	25
przełożyła Verónica Martínez Quiceno	26
język indonezyjski	
przełożyła Alam Cahyani Mukti	27
język kantoński	
przełożył Ho-Kan Tsui	28
język koreański	
przełożył Daeup Kim.....	29
język niderlandzki	
przełożyła Samaria Kijewska.....	30

język niemiecki	
przełożyła Alisa Fattakhova	31
przełożyła Josefina Katharina Sowada	32
język portugalski	
przełożyła Elisabete Brocki	33
przełożył Leonides José Mikos	34
język rosyjski	
przełożył Uladzimir Darashkevich	35
przełożył Ming-Chun Li	36
przełożył Igor Gaibei	37
przełożyła Nataliia Karpovych	38
język rumuński	
przełożył Sergiu Lozinschi.....	39
przełożyła Liubovi Rudac	40
sanskryt	
przełożył Lalita Prasad Baishy	41
język serbski	
przełożył Slobodan Petrović	42
język słowacki	
przełożyła Renáta Pakšiová	44
przełożyła Lucia Fusková.....	45
język słoweński	
przełożyła Jasna Reščič	46
język suahili	
przełożył Adam Hashim Makale.....	47
przełożył Jabir Salekhe.....	48
język tamilski	
przełożył Gopalan Rajamani	49
język turecki	
przełożyła Dilara Bhatti	50
język ukraiński	
przełożyła Anna Morhachova	51
przełożyła Nataliia Korotka.....	52
przełożyła Iryna Shkitska.....	53
przełożyła Lina Artemenko	54
przełożyła Lesia Nechyporenko	55
przełożyła Maryna Pichugina	56
przełożyła Natalia Gorbunova.....	57
przełożyła Nataliia Kobylko	58
przełożyła Olena Udovenko.....	59
przełożyła Katarzyna Styngacz.....	60
przełożyły Natalia Denys i Yuliia Perekopai	61
język włoski	
przełożył Oreste Campagner.....	62

Projekt finansowany przez Narodową Agencję Wymiany Akademickiej w ramach Programu „Letnie kursy NAWA”. Umowa o dofinansowanie nr BJP/LKP/2022/1/00003/U/00001.

Materiały dydaktyczne Szkoły Języka i Kultury Polskiej

20 | Rok
22 | Romantyzmu
Polskiego

